

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2012. gada oktobra avīze Nr. 169

*klusā savrupā zvaigzne
pāri vēlam rudenim spīd
dzērvoēm līdzī neaizlido
pamālē neieslīd*

*klusā savrupā zvaigzne
krizantēmām ziedlapas ver
un to rūgteno kausu
kopā ar šīm puķēm dzer*

*kopā ar puķēm
pāriet salnām spēkus rod
un man grūtā brīdī
gaismas lukturīti dod
Uldis Auseklis*

Valdas Otvares foto

Oktobris isumā

Visu mēnesi pie pagasta centra nakts apgaismojuma ierīkošanas strādā uzņēmums „Aiviekstes Enerģoceltnieks”.

05.10. Mētrienas kapsētā guldīta urna ar Daiņa Apsīša mirstīgajām atliekām.

06.10. Mētrienas mednieki atklāj kolektīvo dzinējmedību sezonu.

06.10. 94 gadu vecumā Mētrienas kapsētā guldīta skolotāja Milda Apsīte.

13.10. Svecīšu vakars Ozolkalna kapsētā.

15.10. Sabiedriskā aktīva apspriede par Latvijas Republikas Proklamēšanas dienas svinībām.

19.10. Dāmu deju grupa „Saulgriezes” koncertē Ošupes pagasta Degumniekos.

20.10. Tautas namā Mētrienas pašdarb-

nieku teātra izrāde „Jāju dienu, jāju nakti”.

20.10. Balle tautas namā.

23.10. Mētrienas pamatskolas sākumskolas skolēni apmeklēja R. Blaumaņa muzeju „Braki”.

23.10. Mētrienas pamatskolas vecāko klašu audzēkņi dodas ekskursijā uz Teiču purva Siksalu.

25.10. Mētrienas pamatskolā skolēnu vecāku sapulce.

26.10. Pieteikta pagasta vīriešu volejbola komanda Madonas novada čempionātam.

26.10. Ozolkalna kapsētā 49 gadu vecumā guldīts Ivans Masļakovs.

Notikumus apkopojis
Ilmārs Grudulis

AFIŠA

18. novembrī plkst. 18.00

Latvijas Republikas proklamēšanas
gadadienai Veltīts pasākums

„Mūžam dzīvo, Latvija mana”

Programmā –

Koncerts – piedalās Mētrienas
pagasta pašdarbnieki

Pateiksimies Mētrienas cilvēkiem
par īpašiem ieguldījumiem pagasta
attīstībā

Mētrienas pagasta pensionāru
padome uzņems savās rindās
jaunus biedrus:
Velgu Griguli, Nikolaju Iljičovu,
Skaidrīti Lācīti, Daci Mincāni, Jāni
Pastaru, Jāni Skudri, Andri Stradiņu,
Jekaterinu Strogovu, Aldi Tupiņu

Groziņballe – par mūziku gādās
Artūrs Grandāns
leeja uz balli – Ls1

**Ceturtdien, 15. novembrī,
plkst. 10.00 Tautas namā**

Sieviešu kluba „Ābele” jaunās darba sezonas atsākšana

- ◆ nodarbību plānošana (lūgums – izteikt savas vēlmes, ierosinājumus)
 - ◆ mājās gatavoto krājumu degustēšana, receptu apmaiņa (vēlams līdzī paņemt ielikto burciņās, burkā, pudelēs, kastītēs, spainīšos, maisiņos...)
- Gaidām jaunas dalībnieces!

„Saulgriezes” turpina koncertēt

KULTŪRAS ZIŅAS

Šī sezona ļoti aktīvi iesākusies dāmu deju grupai „Saulgriezes”. Koncertizbraukumos jādodas ik pēc divām nedēļām. 19. oktobrī bijām ielūgtas uz dāmu deju grupas „Orhidejas” piecu gadu jubilejas koncertu Degumnieku tautas namā. Draudzība ar šo kolektīvu mums aizsākusies jau vairāk kā pirms trim gadiem. Uz Degumniekiem vedām divas dejas – „Lietussargs” un „Saldā dzīve”.

Jubilejas koncertā bez mums un pašām gaviļniecēm vēl piedalījās arī Eiropas senioru dāmu deju grupa „Varavīksne” no Lubānas, Bērzgales līnijdeju grupa „Šiks”, Bērzaunes pagasta vēderdeju grupa, Mārcienas dāmu deju grupa „Laima”.

Pēc koncerta pie svētku tortes un kafijas tases daudz laimes vēlējam „Orhidejām”. Pārsteiguma mirkļus ar humora piedevu dāvāja Degumnieku tautas nama dramatiskais kolektīvs „Cits modelis” un Degumnieku tautas nama sieviešu vokālais ansamblis „Harmonija”.

Ar to nekas jau nebeidzās! 3. novembrī dāmas jau dodas ciemos uz Jaunkalsnavu pie dāmu deju grupas „Magnolijas”. Parālēli notiek gatavošanās 18. novembra svētku koncertam Mētrienas tautas namā.

Solvita Stulpiņa
Arnitas Stulpiņas foto

„Saulgriezes” pēc koncerta.

Uzstājas Degumnieku tautas nama dramatiskā kolektīva puīši.

Jubilejas torte.

Fotoreportāža no izrādes aizkulisēs

20. oktobrī Mētrienas tautas nama dramatiskais kolektīvs atkārtoti izrādīja Miķelsones lugu „Jāņu dienu, jāņu nakti”. Arī šoreiz zāle teātra cienītāju pārpildīta.

Par teātri un spēlēšanu stāsta dramatiskā kolektīva dalībnieki.

„Kāpēc spēlējam teātri? Teātra spēlēšana ir kas jauns gan man, gan Mārim, bet jau otro sezonu tajā iesaistāmies. Māris smejas – spēlē tāpēc, ka sieva liek. Bet patiesībā tas ir veids, kā padarīt savu ikdienu krāsaināku, kā atpūsties no darbiem un mājas rūpēm. Sagādājam svētkus gan paši sev, gan, cerams, arī citiem. Nevar jau gaidīt, ka pagasta dzīvi veidos citi, arī mēs kaut ko varam! Un tas satraukums, pirms speram soli uz skatuves, ir taču patīkams. Katra izrāde ir ne tikai lomas spēle un saspēlēšanās ar citiem aktieriem, bet arī spēle pašam ar sevi – vai es to varu? Kā es to varu? Katrs mēģinājums ir pozitīvu emociju deva vēl pāris nākamajām dienām. Savas meitas Dārtu (3 g.) un Madi (8 mēn.) ņemam līdzi. Tas mums ar Māri ir

Dārtas pavada mammu uz skatuvi!

Valdis pārtop par vīru ar bārdi!

Mazā Made.

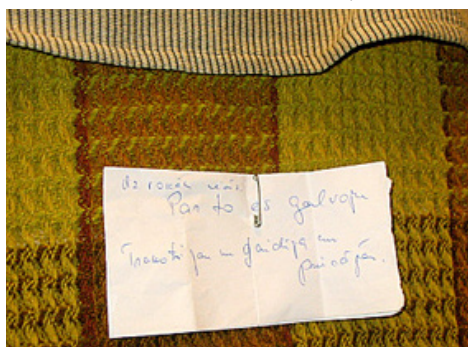
pašsaprotami gan tādēļ, ka nav kur meitenes atstāt, gan tādēļ, ka mēs ļoti daudz kur dodamies visi kopā. Bet meitenes pierod pie pasākumu gaisotnes un nebaidās no citiem cilvēkiem. Arī Broku pāris ņēma savu dēliņu līdzī, ar kuru Dārta sadraudzējās. Domāju, ka arī bērniem tas ir ieguvums, ka dodas līdzī vecākiem gan uz mēģinājumiem, gan izrādēm. Pie bērniem bijām tā pieraduši, ka bijām gatavi, ka kāds no viņiem var parādīties uz skatuves arī izrādes laikā. Kāds īpašs gadījums? Ir visādi sīkumi, ko skatītājs no malas neredz. Līdz ar izrādes sākumu sākas arī aizskatuves dzīve. Pēdējā izrādē, piemēram, mūsu meita Made sēdēja aiz tās segu sienas un ēda koku lapas, bija jāskatās, lai neuzrāpo uz skatuves, jo viņa ātri pārvietoja. Teātra kolektīvs ir tik fantastisks, ka palīdzēja pie-skatīt meitenes. Paldies jums! Un paldies Anitai, ka mums ir savs teātra kolektīvs”, uzsver Elīna Macijevska.

„Protams, ka nav viegli apvienot visu”, atzīst Skaidrīte Putna, bet, ja piekritām, tad arī nav, ko kurnēt. Kopskatus jau var teksta dēļ mēģināt arī kūti. Mēs jau abi neesam pirmoreiz uz „dēļiem”, vēl Dainas laikā spēlējām A. Upīša „Raganā”, bet, ka tā abiem būtu sirdslieta, tā nav”.

Par savām aktrises gaitām stāsta Eugēnija Jermacāne – „Esmu tāds cilvēks, kam patīk darboties un, ja kāds uzskata, ka es varu spēlēt teātri un iedod man lomu, tad tik uz priekšu. Šajā sastāvā mums ir izcils kolektīvs, nemāku spriest par talantiem, bet attieksme pret darbu, pārējiem līdzcilvēkiem, atdeve pret to, ko dari. Fantastiski cilvēki. Es uzskatu, ja cilvēks saplāno savu dienu un, ja tas, ko tu dari, nav vērtību skalā pēdējā vietā, tad visu var paspēt. Tās ir manas domas, laikam man ir kaut kāda pieredze runāt cilvēku priekšā, tad es jūtos, ļoti labi, un vēl jau tautas namā man katrs skatuves dēlītis ir tuvs un mīļš – tie arī palīdz. Visādu kuriozu bijis papildinām, jo katru reizi šajā sastāvā spēlējam uz pilnu klapi un kad vēl sākam improvizēt, tad nenosmieties”.

Avīzes lasītājiem piedāvājam ieskatīties tur, kur skatītājam nav lemts pabūt – izrādes aizkulisēs.

Solvītas Stulpiņas foto

Var arī tā!

Ilmārs noskaņojas lomai.

Galvenais, lai nesajauktu vārdus!

Matiņiem jābūt kārtībā...

Gardās Lukstiņu saimnieces uzkodas.

Rūsiņa karpas.

Skaidrīte un Vilnis Putni.

Iznācienam gatavojas Leontīne.

Pēdējie Anitas norādījumi un uzmundrinājumi.

Mūzika skan. Un izrāde var sākties.

Viss sagatavots maizes cepšanai.

Karaliskas medības

MEDĪBAS

Oktobra mēnesis Mētrienas medniekiem ir bijis reti veiksmīgs. Lai gan dzinējmedību sezonu atklājot tika sarīkotas vienas kolektīvās medības tradīcijas saglabāšanai, visu mēnesi mednieki rīkojās individuālā kārtībā.

6. oktobra medības var nosaukt par karaliskām, jo nomedija divus aļņus un divus briežu buļļus. Netālu no Islienas krastiem aļņu bullis krita Kasparam Rozītim. Dzīvnieks ar kroplām ragu formām un noteikti atšaujams. Pēc daudziem gadiem izskatīgāko aļņu ragu trofeju ieguva Juris Jefimovs. Pie medību torņa Zaļļaukos iznāca bullis ar lāpstveida ragu četrpadsmit žuburiem. Ļūmānu apkārtnē Laipnieku tuvumā skaistu staltbriežu bulli ar simetriskiem ragiem nošāva Diks Aivars. Vērtīgākā oktobra trofeja tika Jānim Beinarovičam. 6. oktobra vakarā mednieks sēdēja Jāņa Tropa sagatavotā medību tornī aizaugušā pļavā Rāksalā. Šo apvidu iedzīvotāji sauc par Paisekni. Pļavas vidū parādījās liels briežu bullis ar krāšņu ragu rotu. Jānis izdevību nepalaida garām. Nomedītā dzīvnieka ragi ir vismaz bronzas medaļas vērti. Varbūt pat sudraba. Galīgo vērtējumu noteiks eksperti. Vēl četri aļņu buļļi nomedīti pēc 6. oktobra. Pie Islienas un Odzes medījumu autori bija Jānis un Kaspars Roziši. 14. oktobrī pie Opsiem jaunu briežu bulli pieveica Uģis Irbe. Īpatnējs gadījums notika 22. oktobrī. Mežinieks

Juris Jefimovs ar alni Zaļļaukos.

Jānis Beinarovičs ar sudraba briedi.

Māris Macijevskis no saviem meža darbiem brauca mājās. Pie Mūrniekiem izcirtumā, ap piecdesmit metriem no šosejas, pamanīja stāvošu alni. Dzīvnieks uz garām braucošo mašīnu nereaģēja. Tad Māris izkāpa no mašīnas un patrokšņoja. Redzēja, ka alnis pārvietojas ar lielām grūtībām. Tāpat traumēts. Atgriezās ar medniekiem. Alnis vēl turpat. Atklājās, ka aļņu govij cauršauta pakalējās kājas locītava un jau sastrutojusi. Acīmredzot neveiksme kaimiņu kolektīvu medībās, jo mētrieniešiem tuvumā medības nav notikušas.

Oktobra pēdējās dienas dāvāja pietiekoši daudz sniega, lai 27. un 28. datumā notiktu sekmīgas dzinējmedības. Divās dienās pie Aizpurvēm nomedija piecas meža cūkas. Veiksminieki bija Andris Jaško, Kaspars Rozišs, Agris Daugis un Rolands Družoks. Medījumu skaitā trīs pašreizējā gada sivēni un bet divi lielāki dzīvnieki. Līdz pat vēlam rudenim cūkas barojas plašajos kukurūzas laukos.

Tiek medīti arī plēsīgie zvēri, kuri kļūst arvien kaitīgāki gan meža faunai, gan iedzīvotājiem. Oktobrī, no saviem medību torņiem, Juris Jefimovs nomedija septiņus jenotsuņus. Ar medību suņu palīdzību tiešā pagasta centra tuvumā iegūta viena lapsa un trīs jenotsuņi. Visi četri dzīvnieki ļoti slimi ar kašķi. Tas ir nopietns apdraudējums dzīvniekiem. 29. septembrī tika pievērta slima lapsa, kura pārdoši uzturējās cilvēku tuvumā pie degvielas uzpildes vietas pagasta centrā.

Ilmārs Grudulis

Melitas Grudules un Māra Macijevska foto

Gatavojamies čempionātam

SPORTS

Mētrienas volejbolistiem oktobra mēnesis bija brīvs no sacensībām. Notika ierastais treniņu darbs. Trīs dienas Mētrienas pamatskolas zāle atvēlēta skolēnu nodarbībām, bet piektdienās spēlēja tie volejbolisti, kuri spēji no darba vai mācībām atgriezies Mētrienā. Nedēļas gaitā atsevišķi Mētrienas spē-

lētāji trenējās savās atrašanās vietās Rīgā, Jelgavā un Saldū. Otrdienās un ceturtdienās Madonas sporta zāles apmeklēja Jurģis Seržāns, Jānis un Kaspars Mālnieki.

28. oktobrī paši spēlētāji bija vienojušies ar ļaudoniešiem par draudzības spēli Ļaudonas vidusskolas sporta zālē. Visos piecos setos uzvarēja mētrienieši. Mētrienas krāsas aizstāvēja Arturs Fridrihsons, Jurģis Seržāns, Uģis Eglītis, Arturs Amats, Anatolijs

Karaušu un Nauris Spičs.

Novembrī sāksies Madonas novada atklātais čempionāts vīriešu volejbola komandām. Mētrienā pieteikusi savu dalību. 1. novembrī Madonas novada pašvaldības sporta darba organizators Māris Gailums aicina uz sanākumi par volejbola attīstību un sacensību norisēm mūsu novadā. Piedalīsies arī Mētrienas pārstāvji. Tiks runāts par čempionāta spēļu kārtību. Par apspriedi un čempionāta gaitu informēsim nākošajos „Mētrienas Dzīves” numuros.

Ilmārs Grudulis

Lauku atbalsta dienests uzsāk platību maksājumu avansu izmaksu

LAUKSAIMNIEKIEM

Lauku atbalsta dienests (LAD) ir uzsācis platību maksājumu (t.sk. vienotā platību maksājuma (VPM) un mazāk labvēlīgo apvidu atbalsta (MLA) avansu izmaksu lauksaimniekiem, kuri ir izpildījuši atbalsta saņemšanas nosacījumus. Novembrī tiks uzsākta bioloģiskās lauksaimniecības atbalsta (BLA) avansu izmaksu.

Lauksaimnieki saņem VPM avansu 50% apjomā, kas ir 29,63 lati par hektāru.

Savukārt MLA atbalsta avanss tiks maksāts 70% apmērā jeb 12,24, 19,57 vai 28,40 lati par hektāru atkarībā no MLA kategorijas.

BLA avanss tiks maksāts 70% apmērā no konkrētās BLA likmes.

Saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto atbalsta izmaksas kārtību avansa maksājumu veic par pieteikumiem, kuriem ir pabeigtas visas administratīvās un fiziskās kontroles. Līdz ar to pieteikumu apmaksas laiku būtiski ietekmē lauksaimnieku precizitāte, deklarējot apsaimniekotās platības, un

gadījumos, kad tiek konstatētas neprecizitātes, to atrisināšana.

ES un Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos noteikts, ka gala atbalsts par 2012. gada sezonā iesniegtajiem atbalsta pieteikumiem jāizmaksā līdz 2013. gada 30. jūnijam.

Sīkāka informācija, tai skaitā tiešo maksājumu 2012. gada atbalsta likmes, pieejama LAD mājas lapā www.lad.gov.lv ES atbalsta sadaļā Tiešie maksājumi.

Klientu apkalpošanas daļa
67027693

Rudens – skolās ekskursiju laiks!

SKOLAS ZIŅAS

*Kalnā kāpu lūkoties,
Vai dzeltēja bērzu lapas;
Ja dzeltēja bērzu lapas,
Tad rudens sētiņā.*

Latviešu tautasdziesma

Šoruden koku lapas tiešām tikai dzeltēja, gandrīz neiespējami bija atrast kādu sarkanīgi košāku lapu. Bet šādu domu nemeta malā sākumskolas skolēni, audzinātāju Astras Kraukles un Astrīdas Jefimovas vadībā. Krāšņāku koku lapu meklējumos skolēni devās uz skaisto **Siguldu!**

Uzzinājām, ka pavisam netālu aiz Siguldas atrodas slavenā Bīriņu pils. Kurš gan neseko līdzī televīzijas seriāla „Ugunsgrēks” notikumiem!? Šoferīša Edgara Ivāna vadībā devāmies turp. Izrādās, ka šeit tiek filmēti tikai seriāla āra dabas skati. Pakalnā pie ezera paceļas 1860. gadā celtā Bīriņu pils. Tā ir romantiska, ar mīlestību radīta vieta tuvu Rīgai, Siguldai un Saulkrastu jūrmalai. Pili ieskauj gleznains parks, ezeri un muižas ēkas ar viesnīcu, restorānu, telpām kāzām un semināriem. Veselībai kalpo dažādās pirtis, Mežaparka pastaigu takas, zirgu izjādes, izbraucieni ar velosipēdiem un laivām. Dabas apstākļi mūs saudzēja, un tikai reta lietus lāse mūs patraucēja pastaigā pa pils parku. Bērniem prieku sagādāja lielais ozols, kurā iekārti dažāda izmēra zvaniņi. Šeit varējām aplūkot arī drošo poniju, pabūt slavenajā lapenītē un bildēties pie kokgriezumiem. Daži gan ekskursijas noslēgumā bija vilušies, ka nav satikuši iemīļotos seriāla varoņus!

Kas gan būtu Siguldas apmeklējums bez vizināšanās ar bānīti pāri Gaujai! Bailes un neziņu pie malas un aidā! Kā izrādījās, tad šis brauciens skolēniem patika vislabāk. Tad vēl foto sesija Spieķišu parkā un bobsleja trases apmeklējums.

Dienas noslēgumā apmeklējām mini Zoo dārzu „Salmiņi”, kur apskatījām eksotiskos putnus, ponijus, punduraitas.

Savukārt 10. oktobrī sākumskolas skolēni devās uz „**Brakiem**”, kur iekārtots rakstnieka Rūdolfa Blaumaņa memoriālais muzejs. Šeit pavadījām divas neaizmirstamas stundas.

Muzejs dibināts 1959. gada 10. maijā, kad apmeklētājiem durvis vēra atjaunotā „Braku” dzīvojamā māja. Visas sētas rekonstrukcija pabeigta 1992. gadā. Atjaunoto „Braku” sētu veido 8 ēku komplekss, kas raksturīgs 19. gs. beigū un 20. gs. sākuma Ērgļu novada zemnieka sētai.

1868. gadā „Brakus” kā Ērgļu muižas zemnieku rentes mājas sāk apsaimniekot Blaumaņu ģimene. Piecgadīgais zēns Kārlis Leonīds Rūdolfs, nākamais rakstnieks Rūdolfs Blaumanis (1863 – 1908), pavada

Bīriņu pils.

Braku pagalmā.

Mazie Velniņi – Annija un Samanta.

Cienājamies ar gardām pankūkām.

šeit savu mūža lielāko daļu. „Braki” kļūst par viņa daiļrades darbnīcu un mājām. „Te ir varen jauki, un te es arī vislabāk varu rakstīt,” atzinis pats rakstnieks.

Reizē ar ēku kompleksu muzeja teritorijas 40 hektāros atjaunotas arī „Braku” mājas takas. Tās pieejamas tūristiem, sportistiem, dažādu noietu dalībniekiem, bet it īpaši tās domātas R. Blaumaņa daiļrades cienītājiem. Muzejā regulāri notiek dažādi pasākumi, tas piedāvā interesantas ekskursijas un programmas skolēniem un citiem interesentiem. Bērnu vidū iecienīta ir tikšanās ar „Velniņu darbiem un nedarbiem”.

Bērni, vadītājas vadībā, spēlēja fragmentus no „Velniņiem”, pēc tam, ēdot gardas pankūkas ar zemeņu ievārijumu, skatījās animācijas filmiņu par Velniņu nedarbiem. Izstaigājām visas saimniecības ēkas, mācījāmies, kā darboties ar spriguli, jauki pavadījām rudenīgi saulaino dienu.

Paldies šoferītei Indrai Jeremejevai, kas mūs atpakaļceļā izvizināja pa Gaiziņkalna apkārtnes ceļiem, paldies pavāriņiem Gaļinai un Vēsmai par līdzī doto ceļa maizi.

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Uz zilo ezeru zemi

Vecāko klašu skolēni diezgan miglainā oktobra dienā devās ekskursijā uz Latgali, lai iepazītos ar vairākām interesantām vietām un objektiem! Pirmais pieturas punkts bija Preiļu leļļu muzejs, kur piedāvāja iespēju pašiem ietērties skaistos prinčesu un karaļu tērpos! Ļoti skaista un apbrīnas vērtā bija leļļu izstāde, ko veidojusi vietējā meistare! Leļļītes bija skaistas, mīļīgas un ļoti rūpīgi izveidotas!

Pēc tam mēs apmeklējām pašu mazāko baznīciņu Latvijā, kur gan iepriekš bija paviesojušies negodīgi cilvēki, kuri bija daudz ko paņēmuši sev līdzī bez atļaujas, arī viesu un atsauksmju grāmatu.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Maizes muzeju, kur ļoti saistoši un izglītojoši muzeja saimniece pastāstīja un izrādīja kā no graudiņiem rodas maizīte, tikām cienāti gan ar graudiem, gan mīklu, gan gatavu maizīti! Un tad vēl jestri uzdancojām, jo maizīti ēdot, rodas spēks un uzlabojas oma!

Paēduši un izdancojušies devāmies apskatīt Aglonas Baziliku, bet mums par nožēlu tur pašreiz notiek ļoti vērienīgi remontdarbi un apskate iznāca visai nosacīti. Bet svētavota ūdeni gan pagaršojām un sejas nomazgājām, tātad būsim veseli un skaisti!

Mūsu galamērķis bija Karaļkalns ar iespaidīgām kokā veidotām figūrām pat vairāku metru augstumā. Un šīs figūras ir ļoti meistarīgi izvietotas dotajā teritorijā, kura ir arī skaisti apzaļumota. Ap baznīciņu aug daudz brīnišķīgu rožu, gar taciņām sastādīti dzīvzodziņi, iekoptas dekoratīvo augu dobes. Un tas viss tiek veidots par saziiedotiem līdzekļiem un brīvprātīgo darbu. Un īsi sakot, tur ir ko redzēt un par ko sajūsmināties! Mēs iesakām arī citiem apmeklēt šo iespaidīgo Karaļkalnu!

Un vēl kas interesants, visu dienu smidzināja lietutiņš, bet, piebraucot klāt Karaļkalnam, lietus mitējās un mēs varējām baudīt šos varenos mākslas darbus bez bailēm par samirkšanu! Redz kā!

Mēs, skolēni un abas skolotājas Līga un Vallija, sakām lielu paldies pagasta pārvaldei par šo doto iespēju aizbraukt un apskatīt daudz interesantu un saistošu objektu.

Un liels paldies arī jaukajam un atsaucīgajam šoferītim Raitim!

Līga Pastare
Foto no personīgā arhīva

Skaistās princeses un karalienes!

Šoferītis Raitis tiek barots ar maizes mīklu.

Tā garšo labi!

Karaļkalnā.

Pārgājiens Pretī rudenim!

23. oktobrī Mētrienas pamatskolas 5.– 9. klases skolēni un skolotājas Diāna, Lolita un Vallija devās pārgājienā pretī rudenim. Mūsu maršruts: Mētrienas skola – Teiču dabas rezervāts. Mūsu mērķis – iepazīties ar Teiču dabas rezervāta augu un dzīvnieku sugām. Teiču purvs ir lielākais purvs Latvijā. Lai aizsargātu šo unikālo dabas veidojumu, ir izveidots Teiču dabas rezervāts. Sākumā mēs devāmies uz Teiču dabas rezervāta informācijas centru Murmastienē, kur nelielu ieskatu Teiču dabas vēsturē mums sniedza Teiču dabas rezervāta darbinieks Dainis.

Teiču dabas rezervāts atrodas Madonas, Varakļānu un Krustpils novados, ir lielākais rezervāts Latvijā, dibināts 1982. gadā – tāpat šogad ir nosvinēta Teiču dabas rezervāta trīsdesmitā dzimšanas diena. Tā teritorija ir apmēram 16000 ha. Teiču dabas rezervātā var sastapt retu putnu un augu sugas. Teiču rezervātā ir 18 ezeri, kas lielāki par 2 ha; lielākie – Kurtavas, Pieslaista un Mindaugas ezers. Purvā sastopamas vairākas ar mežu apaugušas salas. Starp tām ir arī unikāla vieta Latvijā – **Siksala**. Tā ir sala pašā purva vidū, kura saglabājusies kā sena krievu vecticībnieku dzīves vieta. Vecticībnieku šo grūti pieeja-

mo salu izvēlējās 17. gadsimtā, bēgdami no ticības vajātājiem. Siksālā joprojām atrodas četras viensētas, tajās joprojām notiek aktīva dzīve.

Rezervāta teritorijā noteiktas stingrā režīma un regulējamā režīma zonas. Tas nozīmē, ka stingrajā režīma zonā nav pieļaujama nekāda saimnieciskā darbība, aizliegta uzturēšanās, bet regulējamajā režīma zonā aizliegts uzturēties bez administrācijas izsniegtas atļaujas. Katru gadu no 1. jūnija līdz 31. oktobrim regulējamā režīma zonu var apmeklēt arī tūristi. To ērtībām purvā izveidota izziņas taka un vairāki skatu torni, ekskursiju ilgums ir vismaz 3 stundas, un iespēju apskatīt unikālo Teiču purvu izmanto vismaz 1000 apmeklētāju gadā. Jāņem vērā, ka rezervātu var apmeklēt tikai darbinieka pavadībā un rezervāta apmeklējumi jāaskaņo ar Teiču rezervāta administrāciju.

Rezervātā sastopamas Latvijas dzīvnieku sugas: alnis, stirna, meža cūka, jenotsuns, āpsis, sesks, zebiekste u.c. Ik gadus novērots lūsis, arī brūnais lācis. Purvā bieži uzturas vilks, meža cauna, meža cirslis. Ūdenstilpes apdzīvo bebrs, ūdris, ūdele. Sastopami arī sikspārņi. Teiču purvā bieži sastop odzes dažādās

krāsās – brūnas, zaļganas, melnas. Reti var sastapt glodenes. Pavasaros purva malas grāvjos uzturas abinieki – purva varde, parastā varde, parastais krupis. Rezervātā ir 1370 tauriņu sugas. Vecu koku dobumus ligzdošanai izmanto melnā dzilna, pūces, gaigala. Lielajiem plēsīgajiem putniem – ērgļiem, klijānam, melnajam stārķim ligzda sver vairākus desmitus kilogramu, tāpēc vajadzīgi stipri koki, kas šādu smagumu spēj noturēt. Teiču purvs ir nozīmīga atpūtas un barošanās vieta dzīvēm un zosīm.

Kad bijām noklausījušies Teiču dabas rezervāta darbinieka stāstījumu un apskatījuši mežniecībā iekārtoto izstādi un eksponātus par Teiču dabas rezervāta vēsturi, dzīvnieku un augu sugām, devāmies izstaigāt tūrisma taku un pats interesantākais – uzkāpt skatu torni un apskatīt apkārtni. Visa pasākuma gaitā labi iederējās sildīšanās pie ugunsкура un uz iesmiem ceptās desiņas garšoja varen labi. Nākošā gada rudenī ir plānots, ka rezervāta teritorijā būs ierīkota jauna taka – tad nu mēs droši būsīm pirmie tās apmeklētāji.

Pārgājienā līdzī devās skolotāja
Vallija Sīpola

Mēs no Mētrienas!

MUMS RAKSTA

Šoruden, konkrēti 10. oktobrī, man vajadzēja nokļūt pie ārstiem Rīgā. Ceļā no Ogres devos ar vilcienu Madona – Rīga. Iekāpjot tajā, biju pārsteigta, cik vilciens piepildīts, jo sēdvietu vairāk nebija. Man, ar tik ļoti sāpošo muguru līdz Rīgai nostāvēt kājās?! To es nevaru, bet ko tu darīsi, vilciens jau tu – tu – tū – dodas tālāk. Biļešu kontroliere ieteica – ... mēģināt uz kāda stūrīša piemesties...

Tā es stāvu, kūdoties no vienas kājas uz otru, ik par brītiņam noslaukot mitro pieri un rēķinot, cik tālu vēl līdz Rīgai.

Te pēkšņi – kā saka „paša Dieva sūtīts” man blakus nostājas mazs puisītis tumšām, mirdzošām actiņām un saka – lūdzu, tant, nāciet sēdēt! Nosēdināja mani blakus savai mammai, jaunai, ļoti simpātiskai sievietei. Kad mazliet biju ievilkusi elpu, sēžot ērtajā sēdekļī, dzirdu jau pazīstamo balstiņu un redzu – maza rociņa ar cepumiņu sniedzās uz manu pusi – lūdzu, tant!

Grūti nācās savaldīt prieka asaras, kas tik ļoti gribēja izkļūt no maniem acu kaktiņiem.

Mazā, mīļā dvēselīte! Tu pat iedomāties nevari, cik daudzreiz gaišāku Tu man izkrāsoji šo dienu, īpaši zinot sava brauciena gala mērķi, jo tikšanās ar medīkiem, un sevišķi jau manos gados, nenotiek tikai sava prieka vai iegribu dēļ.

Iepazināties. Mazā pasažiera vārds – Artūrs. Uz manu jautājumu – vai brauciet no pašas Madonas, man par jauku pārsteigumu atbilde skanēja – mēs no Mētrienas! Mētriena ir arī mana dzimtā puse, tā ir mana Kalna skola un Lejas skola, tur stādītā bērzu birtaliņa, kura jau nosirmojusi, tāpat kā mēs, bijušie klases biedri.

Žēl, ka saruna bija jāpārtrauc, jo mani paziņas tuvākajā pieturā izkāpa.

Tagad zinu – mazais Artūriņš apmeklē Mētrienas bērnudārzu, enerģisks puika, mamma sauc Sigitu.

Gandarījums un prieks par dzimto pusi, jo Mētrienā aug paaudze ar sirds bagātību, labestību, sapratni. Neba tas radās pats no sevis. Cik bagāta būs bērna dvēselīte, kā veidosies viņa garīgā pasaule – tā, pirmkārt, pieaugušo atbildība – vecāku, audzinātāju, auklīšu, skolotāju, it visu mūsu darbs, grūts, neatlaidīgs. No visas sirds paldies šiem cilvēkiem arī no

manis, kura darba augļus es jau izbaudīju. Un gribas novēlēt, lai arī turpmāk –

Tā kā saule pieneņziedam,
Esiet saviem bērniem klāt.

Lai no jūsu mīlestības,
Var tie mūžu darināt!

Ne jau tikai naudas daudzums mūsu kabatās nosaka laimes sajūtas pakāpi dzīvē, un vēl jo mazāk raksturo cilvēka kultūras līmeni, dvēseles bagātību. Tāpēc dažkārt darba dienas steigā jāprot un jāvēlas vairāk laika veltīt šiem mazajiem mīļajiem, lai jebkurā dzīves situācijā viņiem palīdzētu saprast un izskaidrot, kas ir labs un kas nē, kas ir cieņa un uzmanība pret gados vecākiem cilvēkiem.

Lai dzīve paver gaišas, siltas un saulainas dienas jaunajai māmiņai un mīļajam dēļiņam Artūriņam!

Ir tādas brīnumpastaliņas,
Kas katram dzīvē jāapaug.

Tās ved uz kādu brīnumzemi
Un apmaldīties neatļauj.

Lai vairāk pozitīvo emociju, sapratnes un cieņas vienam pret otru mēs gūtu ikdienas dzīvē!

Darīsim visu, lai tā būtu.

Aida Muceniece

Mirdzai Kozlovai – 80 MŪSU JUBILĀRI

Savas dzīves dāru Tu pēc
gadiem skaiti,
Ne pēc rudens lapām krītošām.
Prieku – to pēc zelta stundām
raitām,
Ne pēc rūpju stundām rūgtajām.
Naktis neskaiti pēc ēnām,
bet pēc zvaigznēm.
Dienas lai ir tik, cik bijis prieks...
Savu dzīvi svētku rītā,
Ne pēc gadiem, bet pēc
draugiem skaiti...

Šos dzejnieces Kornēlijas Apškrūmas vārdus var attiecināt jubilārei Mirdzai Kozlovai, kura šogad svin 80 gadu jubileju. Jubilāre ir patiesa Mētrienas patriote. Šeit viņas pirmie bērnības solī, pirmā māmuļas dziedātā šūpla dziesma. Reizē ar dziesmu šūpulī ielikta darba mīlestība.

Savā svētku reizē jubilāre atceras, ka dzīves rūdījumu guvusi jau bērnībā, darbojoties un strādājot līdzās saviem vecākiem, veicot dažādus lauku un mājas darbiņus. Basām kājām izbristas plavas, plūkti līni, sieti rudzu kūlīši. Sākoties skolas gaitām, meitenei nācās mērot kājām tālo divdesmit piecu kilometru ceļu uz skolu, līdz nesot smago ēdiena sainīti visai nedēļai. Ar lielu neatlaidību tika iegūta izglītība, apgūtas daudzas dzīves gudrības un izzināti pasaules uzskati.

Svētku reizē pie jubilāres ciemojās bijušās darba kolēģes, kaimiņienes, draudzenes un bijušie pašdarbnieki. Viņas atcerējās, ka darbā Mirdza bijusi stingra, prasīga, bet ļoti prata saliedēt kolektīvu,

Jubilāre kopā ar draudzenēm.

organizējot dažādus svētku svinēšanas pasākumus. Viņa vairāk prata dot, nevis ņemt. Atceras Biruta Zariņa – es Mirdzu pazīstu no skolas laikiem. Mans brālis gāja viņas klasē. Atceros, ka viņa labi mācījās. Pēc divpadsmit gadiem, kad atgriezos Mētrienā, man visi bija sveši. Tikos ar Mirdzu un viņa man piedāvāja darbu, kas man likās neparasts, jo mācījos par zemes ierīkošanu, bet nu bija darīšana ar lopkopējām un lopiņiem. Tā kā man bija specifisks darbs,

ar Mirdzu maz tikos, vienīgi tautisko deju mēģinājumos. Nu pensijā esot, mēs bieži tiekamies, pārrunājot dažādus puķu kopšanas jautājumus. Tas mums dod enerģiju un dzīvesprieku, nebēdājot par vecumu. Pirms vairāk nekā desmit gadiem Mirdza kopā ar citiem domubiedriem organizēja pasākumus pagasta vecākā gājuma ļaudīm. Tagadējā dāmu dejas grupas dejotāja Terēze atceras, ka, pateicoties Mirdzai, viņa vēl joprojām ir uz skatuves. Viņa bijusi tik neatlaidīga, ka trīs reizes apciemojusi viņu un lūgusi nākt uz mēģinājumiem.

Jubilārei spēku un uzmundrinājumu dod dēla Modra ikdienas apciemojums, kurš savai mātei novēl stipru veselību un izturību.

Svētku reizē klāt bija un laba vēlējums jubilārei vēlēja arī Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Garāmgājēji, kas mēro ceļu garām „Liepiņu” mājām, var tikai apbrīnot Mirdzas kundzes izturību un spēku, kopjot sakņu un puķu dāru. Vagās pavasarī vieni no pirmajiem pagastā tiek iedēstīti kartupeļi. Ikvienu priecē ziedošās puķes. Mīlestību uz ziediem jubilāre mantojusi no savas mātes, kas arī bijusi kvēla puķu kopēja un mīlētāja.

*Tas nekas, ja mūžā atnāk rudens,
Kad lapas zeltainas un mati sirmi
kļūst.*

*Lai ceļš Tev saulains vēl un gludens
Un arī rudens augļu bagāts ir!*

Eleonora Rimša

Foto no personīgā arhīva

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Artis Kumsārs „Stipruma grāmata”

„Ar daudzu ļaužu atbalstu beidzot ir sagatavota mana memuārievirzes grāmata, kurā uz vēsturisku notikumu fona ir ieausti gan Kumsāru dzimtas, gan manas dzīves laikā piedzīvotie notikumi.

Šī grāmata ir par stipriem cilvēkiem, kuri dažādos laikos spējuši pastāvēt, izturēt, pretoties un uzvarēt, reizēm arī zaudēt, bet atkal un atkal celties; par cilvēkiem, kuri tikuši citiem soli priekšā, vienmēr atskatījušies, lai pasniegtu roku sekotājiem un citiem censoniem, lai mudinātu uz labiem darbiem gan ar vārdu, gan paraugu, lai palīdzētu, ja tas iespējams, vienmēr apzinoties, kādai tautai un valstij piederam. Te ir atmiņas, tuvinieku stāsti, pieredzējumi, vispārinājumi, arī citu autoru grūti pieejamie raksti, pētījumi un

domas par manu dzimto Praulienas pagastu, tā apkārtni un notikumiem, par personībām, kas atstājušas iespaidu uz manu, mana novada, latviešu tautas un Latvijas valsts izaugsmi” tā par savu nupat iznākušo grāmatu stāsta A. Kumsārs.

Grāmatas „Atmiņas par karu”, kuras autors ir **Nikolajs Nikuljins**, manuskripts vairāk nekā 30 gadus nogulēja autora atvilktnē. Autors nekad nebija pieļāvis domu par šīs grāmatas publicēšanu. Grāmatā ir apkopotas Nikolaja Nikuljina atmiņas un subjektīvās piezīmes par karā pavadītajiem gadiem. „Atmiņas par karu” ir mēģinājums atbrīvoties no pagātnes, lai no atmiņu apcirņiem izmēztu tur iesēdušos draņķību, duļķes un cūcību. Grāmatā netiek apdziedāta drošsirdība, cildināta un slavēta kara ideja, kā arī patriotiski aprakstītas kaujas, bet gan tiešs, atklāts skatījums uz to, ko karā jūt parasts ierindas karavīrs.

Mērija Džeina Maklstone „200 krāsaini raksti”

Izdevumā iekļauta plaša krāsaino rakstu kolekcija, sākot ar nelielām divkrāsu josliņām, līdz ļoti bagātīgiem rakstu salikumiem. 200 rakstu paraugi iedvesmos gan pieredzējušus adītājus, gan iesācējus. Grāmatā detalizētā fotogrāfijā katru rakstu iespējams aplūkot dabīgā lielumā, turklāt raksts papildināts ne tikai ar tehnisko zīmējumu, bet arī ar shēmām, kurās uzskatāmi un saprotami parādīts krāsu salikums. Piedāvāti arī vēl citi krāsu saskaņošanas varianti un rakstu veidošanas paraugi. Noderēs ekspertu sniegtie padomi par krāsu izvēli. Krāsainie raksti vienmēr izdosies lieliski, ja būs apgūtas pamatprasmes – adīšana pa apli, pirstaiņu veidošana un iegriezumu veidošana adījumā.

Ieva Bērziņa „Vecums nenāk viens”

„Doma rakstīt par vecumu radās Tīrzas Sociālas un veselības aprūpes namā, kur nu jau desmit gadus strādāju par vadītāju. Mieru mūsu ēkā liekas sargā trīs ceļmalā augoši dižbērzi, kas te iestādīti kādus simt

Skolotājas Mildas Apsītes piemiņai

02.11.1917. – 29.09.2012.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

*Ir tādi cilvēki, –
Kā svētku brīži,
Kā ziedi vāzē,
Kas izsmaržo savu mūžu.
Ir cilvēki, kā jāņuguns kalnā,
Kas ausmā dziest...
Bet, kad to vairs nav,
Ilgi vēl pasaulē plīvo
Svētku nakts burvība.*

/E. Vēciņa/

Šos vārdus es gribu teikt par skolotāju Mildu Apsīti, kas 94 gadu vecumā 2012. gada 29. septembrī devās mūžības ceļā. Atvadoties no viņas Mētrienas kapos, es centos pastāstīt par aizgājējas dzīves gājumu, darba vietām, tuviniekiem; bet šoreiz es gribu dalīties atmiņās, kas palikušas palicējiem...

Kas skolotājai kādreiz uzdeva jautājumu – kā viņa ar klusu balsi, mierīgi panāk, ka viņas vadītājās stundās bija disciplīna, uzmanība? Viņa tā pavisam viegli pasmaidīja un atbildēja – nu laikam jau skolotāja darbā jābūt arī talantam. Ar savu piemēru lasīt grāmatas, viņa ieinteresēja to darīt arī audzēkņus. Skolotāja līdz pat sirmam vecumam visā un visur mīlēja kārtību – mājās, attiecībās; zināja pat stāstīt, ka viņas dārziņā burkāni auguši izcili taisnās rindās.

Skolotāja paliks atmiņā kā ļoti inteli-

ģenta, labsirdīga, sirdsgudra, savaldīga sievietē, un šīs īpašības neiegūst augstās skolās mācoties, to pūrā dod Dievs.

Kopš 1971. gada viņa bija pelnītā atpūtā, bet, satiekot kādu no audzēkņiem, skolotāja patiesi ieinteresēti un uzmanīgi uz klausīja katru – kā veidojas darba gaitas, kā iet bērniem, un, tā parunājot, sirdī palika tikai gaišums no šīs tikšanās.

Skolotāja bija sabiedriski aktīvs cilvēks.

gadus atpakaļ. Tie kalpo par nama simbolu un iedrošinātāju šeit ierasties – varbūt uz visiem laikiem. No visa pārdzīvotā, strādājot par Aprūpes nama vadītāju, radies romāns „Vecums nenāk viens”, kas manā radošajā biogrāfijā ir pēc skaita ir septītais. Paldies Aprūpes nama personālam, kas palīdzēja satvert ķīmerīgās domas ar savu aprūpes dienasgrāmatu ierakstiem!” tā grāmatas autore, ārste un rakstniece Ieva Bērziņa.

Dace Priede „Snieg purpura sniegs”

Vēsturiska, aizraujoša, brīnišķīga leģenda par jaunas sievietes Katrīnas spēju saprast pasauli un cilvēka dabu. Katrīna ir patiesa kristiete, kurai Dievs devis spēju dziedināt slimos un noņemt cietējiem sāpes. Netaisnība un meli viņas tuvumā iznīkst. Šī leģenda ceļ spārnos! Tā atgādina mums, latviešiem, mūsu saknes un liek noticēt, ka arī viens cilvēks ir cīnītājs.

„Naktstauriņš” ir jaunās, talantīgās rakstniece **Lauras Dreizes** (1990) ceturtais romāns – un pirmais, kurā autore pievēršies šausmu žanram. Divdesmitgadīgās Robinas dzīve rit mierīgi, kaut gan par garlaicīgu to nevar saukt – darbs kriminālmeklēšanā piedāvā aizvien jaunus izaicinājumus, it īpaši tad, kad pilsētā parādās nezināms sērijslepkava, kurš uz katra sava upura ķermeņa ar asinīm uzzīmē naktstauriņu... Diemžēl Robinu arvien stiprāk moka neizturamas galvassāpes. Viņa vēl nezina, ka vizīte pie

visparastākā ģimenes ārsta ieraus viņas dzīvi trakā virpulī, no kura izkļūt šķietis neiespējami. Lauras Dreizes pirmie trīs fantāzijas romāni – „Pūķa dziesma”, „Nepabeigtais skūpstis” un „Laimes monitorings” – ieguva literārā konkursa „Zvaigznes grāmata” balvas; „Pūķa dziesma” – arī 2010. gada Bērnu žūrijas atzinību.

Andrejs Skailis „Melnā atraitne”

Andrejs Skailis ir pēdējo gadu desmitu sadzirdamākais smējējs latviešu literatūrā. Romāns ir asprātīgs, negaidītu kontrastu piesātināts vēstījums par mūsu nacionālajām īpatnībām. Galvenie notikumi savērti ap melno zīmeklieni, kas ieklīdusi Latvijas laukos, sāk vairoties un ir cilvēkam bīstama. Tiklīdz tā kādam iekož un šis kāds tomēr izdzīvo, viņa skatiens iegūst paranormālu spēku – bagātie izdājā naudu nabagiem, noirē helikopteru, no kura tiek bārstīti lati virs Rīgas... Andrejs Skailis šogad 1. aprīlī – smieklu dienā svinētu 85. dzimšanas dienu... Romāns ir iznācis, bet zobgālgais smējējs aizgājis...

Sērijā „Lata romāns” divas jaunas grāmatas:

Ize Enģele „Kāzu tiešraide”

Romānā televīzijas šova tapšana ir ass, ap kuru grozās galveno varoņu atainotais dzīves gabaliņš. Katrai sevi cienošanai telekompānijai ir pa šovam, kurā „parastais cilvēks” vai jau slavenība dzied, dejo, strādā, uzņem

Darba vietās vadīja dramatisko pulciņu, deju kolektīvus. Pirmajā darba vietā Alsungā vietējā muzejā ir izveidots stends par viņu. Viņa dziedāja sieviešu ansambli, bija sieviešu padomes vadītāja.

Bijušie audzēkņi labprāt brauca apciemot savu skolotāju vēl daudzus gadus pēc skolas beigšanas. Arī kaimiņu atmiņās viņa paliks kā bezgala sirsnīgs, iekļūstīgs, smalkjūtīgs cilvēks. Kamēr veselība atļāva, viņa neaizmīrsa piezvanīt un apsveikt dzīves svarīgākajos notikumos.

Es ļoti ceru, ka man piekritīs visi skolotājas Mildas Apsītes audzēkņi – viņa mums visu mūžu palika skolotāja – cienījama, mēs nevarējām pateikt runājot ar viņu – tu –, kur nu vēl vārdā nosaukt. Viņa bija piemērs visur un visā. Cik vienreizēji skolotāju raksturo viņas audzēkņa Upiša veltījums –

*Jūs spējāt mūsu krūtīs spēku krāt,
Kas dzīvē katru brīdi noderēs,
Jūt teicāt – vajag iet un neapstāt,
Tad sirds mērķus tālos sasniegt spēš.
Par jums lai atmiņas sirds vienmēr
glabā,
Jūs mācījāt no ceļa nenoklīst,
Tik milēt visu derīgo un labo,
Bet slikto – naida pilnām acīm nīst.
Lai jūsu vēlējums tiek piepildīts –
Tik darba grūtībās aust laimīgs rīts.*

Eugēnija Jermacāne

ciemiņus un iet ciemos, sacenšas par kādu skanīgu titulu, risina privātās drāmas un tā tālāk – publisko nodarbu saraksts atkarīgs no autoru izdomas un dalībnieku gatavības izpausties kameru priekšā. Minēto pārraižu varoņi uz isāku vai garāku laika sprīdi kļūst tautā pazīstami, līdz tos nomaina nākamo šovu zvaigznes. Mums, ekrāna otrā pusē sēdošajiem, nav ne jausmas, kas īstenībā notiek zilā ekrāna otrā pusē – vai tiešām viss notiek tik gludi, kā izskatās?

Vairis Ozols „Dīvains mantojums”

Zemes īpašniekam Mudim zudusi dzīves jēga: sieva aiziet labākas materiālās ikdienas meklējumos. Iesākumā – pie kaimiņa, pēcāk – pie vietējā deputāta, kurš ilgus gadus it kā ir bijis Muda draugs... Laukos darba iespēju pamaz, bet arī tās Mudis neprot nedz noturēt, nedz pats izdomāt un sākt mūsdienīgu un patērētājam noderīgu saimniekošanu. Dzīve sagriežas reibinošā virpulī pēc tam, kad Mudis Puldonis saņem mantojumā nīstā kaimiņa īpašumus un nonāk laikmeta kaislību apšaudē: kāds iekāro viņa zemi, piedāvā milzu naudu, liek slēgt nelabus līgumus, piekauj un pat mēģina nogalēt. Nelīdz nedz zemnieciskā stūrgalvība nedz apņemšanās nepadoties. Mudis viens vairs nespēj cīnīties dzīves kaujas laukā. Bet kā glābiņš Muda dzīvē ienāk loģiski domājoša sieviete...

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja

Jolanta Vītola

KULTŪRAS PASĀKUMU AFIŠA

8. decembrī plkst. 18.00
**Sieviešu korim „Jūsma”
pilngadības svētki**

15. decembrī plkst. 13.00
**Ziemassvētku pasākums
vecākajai paaudzei**

16. decembris plkst. 14.00
Saikavas tautas nama dramatiskā
kollektīva izrāde
„Kaimiņu būsana”
Iejas Ls 1

22. decembrī plkst. 13.00
**Ziemassvētku pasākums
pirmsskolas vecuma bērniem**

30. decembrī plkst. 22.00
Vecgada balle

Atgādinājums!

Atgādinu, ka nekustamā īpašuma nodoklis par 2012. gadu jāsamaksā līdz 2012. gada 15. novembrim. Atcerēsimies par laikus neveiktajiem maksājumiem!

Maksājumus var veikt Mētrienas pagasta pārvaldes kasē, katru darba dienu no plkst. 8.30 līdz 16.30, vai arī ar pārskaitījumu uz bankas kontu: LV26UNLA0030900130411.

Savlaicīgi apmaksāsim savus rēķinus!

NĪN administratore I. Krasovska

*Kas bijuši ir dzīves gadi?
Pat sev to grūti atbildēt.
Mēs tos mērojam ar gaismu,
Ko visiem prati apkārt sēt,
Ar sirsniņu un klusu rūpi,
Ko allaž centies citiem dot.*

**Vislabākie novēlējumi lielajā jubilejā
Mirdzai Kozlovai!**

Mētrienas pagasta pensionāri

*Tā aiziet vasaras, kas kopā ietas,
Un tāpēc saules dvēselē tik daudz.
Ar labiem vārdiem, tā kā bites stropā,
Arvien pie sevis sasildīties sauc.*

**Kļavu lapām rotātus sveicienus
sūtām Mirdziņai skaistajā jubilejā!**

Bijušās Dēglu
meitenes

*Lai gadi iet, jo gadi nevar bēdēt,
Var cilvēks rudenos un salnās ziedēt.
Tas nekas, ka rudens mazliet paskumt liek,
Saules dienas gaišas mums vēl jāsatiek.*

**Sveicam Annu Lukošinu skaistajā
jubilejā!**

*Lai Tevi vienmēr pavada prieks,
laime un saule!*

Mētrienas pagasta pensionāri

*Lai tavš pavards dvēseli silda,
Gadi sudraba ledos kaut iet.
Vēl Tavā dārzā puķu ir gana,
Vēl kā dārzs Tava dvēsele zied.*

Sveicam Valentīnu Liepiņu jubilejā!

*Novēlam – no saules spēku,
veselību, no zemes – ziedu
bagātību, no labiem draugiem –
mīlestību!*

Sieviešu biedrības „Ābele” dalībnieces

*Ak, asteres un mārtiņrozēs,
Jūs rudens puķes vēlinās!
Ja saule vēlas zemes smaidu,
Tā klusi noliecas pie jums.
Jāmācās mums būtu visiem
No mārtiņrozēm spītīgām.
Ja kāds grib salauzt mūsu garu,
Mēs zinām – atkal celsimies!*

M. Millere

Sveicam novembra jubilārus!

Inai Bergvaldei	30.11.	18
Artūram Bricim	30.11.	18
Kristīnei Družekai	17.11.	25
Robertam Krauklim	16.11.	25
Mārtiņam Lejiņam	16.11.	30
Aivaram Dmitrijevam	27.11.	35
Laimai Zvejsalnicei	14.11.	35
Jānim Kaufeldam	14.11.	55
Vizmai Krastai	27.11.	55
Pēterim Gailim	12.11.	75
Jevgenijai Safonovai	05.11.	80

**VP Vidzemes reģiona pārvaldes
Madonas iecirkņa kārtības nodaļas
inspektors**

RAIVIS CALMANS

Pieņemšanas laiks Mētrienas
pagasta pārvaldē:
pirmdienās no plkst. 15.00 līdz 17.00
Tāl. 26267174
Madonas dežūrdaržas tālr. 26344303

LĪDZJŪTĪBA

*Mēs atnākam, lai projām ietu,
Un ceļa sprīdis visai īss –
Vien pāris tūkstoš lēktu, rietu
Un saules spīdums debesīs.*

J. Sirmbārdis/

2012. gada 22. oktobrī 49 gadu
vecumā miris **Ivans Masļakovs.**

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

